

52 FESTIVAL DE LA PORTA FERRADA - 2014

Gorka Hermosa al jardí de la Casa Udaeta - Nadal

ALFONS HEREU

Es va anunciar com un concert íntim i ho va ser, sota la frondosa buguenvil·lia florida del jardí de la ben cuidada casa del carrer del Mall. Una cinquantena de persones vàrem gaudir, el passat 11 d'agost, del concert que va oferir l'acordionista Gorka Hermosa (Urretxu, Guipúscoa, 1976). Aquest instrument que semblava només destinat a música folklòrica dels Pirineus catalans o bascs, també té una vessant clàssica, des del 1959, quan la casa italiana Pignini el va començar a fabricar, la qual cosa va sorprendre tothom per la seva capacitat harmònica i el seu so tan aproximat a l'orgue clàssic.

Amb dues transcripcions de l'original per a orgue, la primera de J.S. Bach (1685-1750) *Preludi i Fuga en Sol menor, BWV 535*, i l'altra, *Dieu parmi nous*, de *La Nativité du Seigneur* (1935) d'Olivier Messiaen (1908-1992), començà el seu recital que tot seguit inclouria set peces compostades per ell. La primera *Gernika 26/4/1937* ens descriu el soroll dels motors dels avions i de les bombes que cauen indiscriminades sobre la població i acaba tot en un exabrupte musical final que encongeix el cor. *Fragilissimo*, que va escriure quan tenia 22 anys i que va guanyar el premi de Joventuts Musicals en el Festival de Granada, és una peça que tren-

ca tots els estils. La delicadíssima *Saudade Àrtica*, que va escriure per encàrrec d'un catedràtic d'acordió lisboeta, i que fou estrenada a la Xina quan en fou convidat. Com a curiositat, dir que fou un acordionista neozelandès, Grayson Masefield, qui va guanyar la Copa del món amb aquesta peça aliena. *Capricho 43*, escrita amb ritmes de fandango, basada en el gravat "El sueño de la razón produce monstruos", i composta per encàrrec de l'expert en Goya, filòleg i acordionista de Duisburg, Helmut C. Jacobs. *Pater Noster*, inspirat per les Corals de Bach i Franck, una reflexió i cerca de qui és el Pare, se sigui creient o no. *Anantango*, que no podria ser altra cosa que una melodia *arrabalera* dedicada a una noia, Ana, que, segons Gorka, el va deixar. *Paco*, que va guanyar el premi CIA IMC-UNESCO a la millor composició de l'any a Victòria (Canadà) el 2013, encàrrec del professor moscovita Alexander Selivanov, un explícit homenatge al guitarrista Paco de Lucía (1947-2014). Per acabar el recital, no podia faltar Astor Piazzolla (1921-1992) i les seves *Variaciones sobre Libertango*. Un únic bis: una peça que va escriure quan tenia 18 anys i basat en el folklore basc, *Idiarena*, tancà el sorprenent recital. / **Alfons Hereu i Ruax.**

Ara Malikian, Mendelssohn i l'Orquestra Simfònica del Vallès

Es podria definir Ara Malikian com un violinista nascut al Líban, a Beirut, el 1968, d'ascendència armènia i que resideix a Madrid, que va debutar als 12 anys, que va rebre una beca per estudiar a Alemanya, que ha actuat com a solista i com a concertista amb els directors i les orquestres més reconegudes de tot el món i que és

capaç d'assimilar els conceptes clàssics barrejats amb la música àrab, jueva, gitana, klezmer, tango, flamenca i molt més. Però tot això no significaria res si no haguéssim tingut l'oportunitat d'escoltar-lo el passat 12 d'agost a l'Espai Port en el *Concert per a violí i orquestra en mi menor, op. 64*, que Félix Mendelssohn va escriure el

1844 als seus 35 anys i tres anys abans de morir, en plena joventut. Malikian, geni o excèntric? Què en pensen els puristes ortodoxos d'un intèrpret tan heterodox com Malikian? El seu cas, només comparable al de l'anglès Nigel Kennedy (Brighton, 1956) per la seva manera d'enfrontar una obra com el concert de violí de Mendelssohn. El seu estil, únic, brillant, virtuós, empenyent l'orquestra sencera amb més força de la que li podia donar el seu director Rubén Gimeno que no acabava de trobar el *tempo* adequat en els *leit motiv* del primer temps *allegro molto apassionato*. Seny i rauxa es donen la mà en Ara Malikian. El seu temperament és una allau imparabile. La seva actuació és diversió i exhibició de facultats a parts iguals. A la

segona part, Malikian ens va "obsequiar" amb dues peces de Pablo de Sarasate (Pamplona, 1844 - Biarritz, 1908), el gran violinista navarrès de qui deien que "en tota la seva producció no hi ha ni un sol compàs que no estigui escrit amb bon gust": el *Concert Fantasia sobre Carmen, op. 25* i el *Zapateado, op. 23*, sisena de les *Danzas Españolas*.

Inicià el concert l'Orquestra del Vallès amb l'obertura d'*El somni d'una nit d'estiu, op. 21*, que Mendelssohn va escriure als seus 17 anys amb el seu fals final, i la segona part amb una altra obertura, la *d'Il barbiere di Siviglia* (Roma - 1816) amb els seus temes tan populars i on a l'O.S.V. va mancar d'alegria i color. Una singular vetllada musical. / **Alfons Hereu i Ruax.**

El Quartet Brossa a l'Auditori de l'Escola de Música

A causa del soroll de l'extemporània desfilarada carnavalesca, el concert del Quartet Brossa, que s'havia de celebrar al pati de l'Escola de Música el passat 15 d'agost, tingué lloc al seu Auditori amb alguns graus més dels desitjats.

Aleix Puig Caminal, el seu primer violí, va anar introduint les peces corresponents, que abastaven el primer quart del segle XX quan la música clàssica passava del postromanticisme al dodecafonisme i l'atonalitat, cosa que el públic va agrair per la seva inicial dificultat comprensiva. Passatges sentimentals o turmentats d'un amor perdut eren la clau de *Langsamer Satz* (Moviment lent) d'Anton Webern, brillant seguidor de l'escola d'Arnold Schönberg. D'Igor Stravinski, una de les personalitats més influents del segle XX segons la revista Time, varen interpretar *Tres peces per a quartet de corda* del 1914 que, segons els integrants del Quartet Brossa, recordaven la música popular, els sorolls del bosc a la nit i un salm de meditació.

La Oración del Torero, op. 34 de Joaquín Turina, la peça més evocadora, lírica i emotiva de la tarda, va entusiasmar l'audiència que omplia la sala. De Darius Milhaud, autor de més de quatre-centes obres, compositor marsellès, l'obra del qual es caracteritza per la politonalitat i el jazz, a més a més d'un agut sentit de l'humor, ens oferien el *Quartet de corda, n. 7*, dels divuit que va arribar a compondre. I per acabar, de Dmitri Xostakóvitx, maleit per la burocràcia stalinista i prohibida la seva música del 1936 al 1948, la *Polka de les Dues peces per a quartet de corda* del 1931, una música propera al món del circ, inspiradora potser del "fellinià" Nino Rota? Una vetllada plural, de risc, tal com diuen els components del Quartet Brossa que els agrada proposar en cada concert. Cal fer constar els noms de Pere Bartolomé Valls, segon violí, Imma Lluch Revert, viola, i Quico Pugès Suárez, violoncel, que tots plegats honoren el nom del poeta avantguardista català. / **Alfons Hereu i Ruax.**

EMPRESA DE NETEJA

- Netejes, Manteniment
- Neteja de Vidres: Particulars, Comunitats, Empreses, Naus Industrials
- Abrillantat de Terres: Pisos o Cases, Nous o Vells, Pàrquings, etc.

PRESSUPOST SENSE COMPROMÍS
Si vols Qualitat i Serietat truça'ns, et sorprendrem
Joan Camisó, 8 - Tel. 678 694 991
SANT FELIU DE GUÍXOLS

TECNOCOM

Antenes, TV satèl·lit, Porter electrònic i videoporter
Sonorització i megafonia, Telefonía, Circuit tancat TV
C/ Zorrilla, 22 - Tel. 972 32 59 14 - Fax 972 32 64 31
17220 SANT FELIU DE GUÍXOLS (Girona)